

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne peti-vrata po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knašovi ulici št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vztoku.

Sevastopol in Port Artur.

Preteklo je že skoro štirinajst dni, odkar se ni na bojišču v vzhodni Aziji ničesar važnejšega prigodilo.

Ko je izbruhnila vojna, je vsa evropska, ne samo ruska javnost z napeto pozornostjo zrla na Daljni vztok in pričakovala, da se bodo vojni dogodki na bojišču razvijali kakor po niti! To se ni zgodilo! Naša doba je doba nervoznosti, doba prenapetih živcev. Občinstvo, ki se je takoj ob pričetku vojne nadejalo najvažnejših dogodkov, ki bi z neodoljivo silo vplivali na razgreto njegovo domišljijo in razburjeno živčevje, je bilo razočarano, deprimirano. Tudi na Ruskem je bilo tako! Tisoč in tisoč ljudi z bujno domišljijo in skoro fanatičnim navdušenjem, katerim pa je nedostajalo trezne razsodnosti in mirnega prepričanja, je mislilo, da je bilo prepričano, da bodo takoj po izbruhu vojne dohajala z bojišča dan na dan poročila o sijajnih ruskih zmagah, da bo že v nekaj tednih Japonci pobiti na tla in da mu bo Rusija, še predno nastopi topla pomlad, narekovala mirovne pogoje. To se ni zgodilo iz enostavnega razloga, ker se ni moglo zgoditi. Rusija bi pač lahko z enim udarcem pobila Japonsko ob tla, ako bi ne bila oddaljena z bojišča 8000 kilometrov in več in ako bi lahko razvila na Daljnem vztoku takoj vsaj četrtino svoje vojne sile. To pa v danih okoliščinah ni mogoče in zato je naravnost glupost, zahtevati ali pričakovati, da bi Rusija v najkrajšem času zadala Japonski odločilni udarec. To je prav tako nemogoče, kakor je gotovo, da bodo Rusi, čim se okrepe, zmagovali na celi črti, vrgli Japonca ob tla in mu zmagonosno stopili na tilnik.

Nerazsodna masa pa takim razlogom ni dostopna! Občinstvo, ki se e preje vživelo v eden ekstrem, ki

je preje gorelo fanatičnega navdušenja in z zanosom srlo v bodočnost, zidajoč si zlate gradove v oblake, zašlo je mahoma v drugi ekstrem — saj skrajnosti se stikajo —, postalo je nakrat malodušno in nenadoma mu je pošlo vse zaupanje, vsa vera v bodočnost in zmago ruskega orožja, a to vse samo zbog tega, ker so dogodki na bojišču ne razvijajo tako, kakor si je občinstvo sprva mislilo in želelo.

»Novoe Vremja« pravi, da se je takšno malodušje lotilo znatnega dela ruskega občinstva, ki zre s popolno apatičnostjo v bodočnost, češ »Port Artur ne javljaetja novikoj v ruskoj istoriji; Port Artur jest prosto vtoree izdanie Sevastopolja; i pritom vtoree izdanie, povtorjajušee pervoe vo vsem, vplot do detaleja, kar pomeni toliko, da zadene Port Artur ista usoda, kakor je zadela Sevastopol to je, da pade tudi Port Artur in da bo zavzet po Japoncih. Ti ruski malodušneži govorijo, ako ni bilo mogoče držati Sevastopolja, je tudi izključeno, da bi se mogel ubraniti sovražnemu navalu Port Artur, in ker je izguba Port Arturja torej skoro neizogibna, se tolažijo s tem, da bo zavzetje portarturske trdnjave prav tako blagodejno vplivalo na razvoj ruskih odnosov, kakor svoje dni katastrofa pri Sevastopolju, valed česar bi se dosledno moralo celo želeto izgube Port Arturja v interesu ruske javnosti. »Novoe Vremja« odločno zavrača tako malodušno mnenje in ugovarja, da bi bil Port Artur za Ruse drugi Sevastopol.

Sicer je res, da je položaj kritičen, kakor je bil za časa krimske vojne, a pa [ni] niti daleko tako opasen, kakor je bil takrat. »Novoe Vremja« sklepa svoja izvajanja tako-le: »Vsakdo, ki iskreno ljubi svojo domovino, si mora želeto, da bi nam sedanja kriza odvzela kar najmanj sil in nam podala čim največ varnosti

in pokoja za težavno delo, koje se prične po vojni. Ali pa dosežemo ta mirni razvoj, ako smo poraženi?»

Iz navedenih stavkov je razvidno, da je »Novoe Vremja« hotelo samo v pregnantih besedah pokazati na posledice, ki bi bile neizogibne za Rusijo, ako bi Port Artur pal Japoncem v roke, neče pa na drobno pobijati neopravičenosti pripodabljanja Port Arturja Sevastopolju in dokazovati natanko, da je Port Artur trdnjava, ki lahko z uspehom kljubuje najmočnejšemu sovražnemu navalu. Ruskemu listu se zdi to zadnje tako samo ob sebi umljivo, da bi bilo škoda vsake besede, ki bi se porabila v nepotrebno dokazovanje in utemeljevanje tega — rekel bi skoro — aksioma. In to s polnim pravom! Port Artur je trdnjava prve vrste. Pristanišče obdajajo v krogu griči brez vsake vegetacije; z morjem je zvezano s kanalom, ki je dolg 900 m, širok pa 300 do 400 m. Trdnjave so zgradili najimenitnejši ruski inženjerji in so porabili vsa sredstva, da bi že naravno močno krajevno pokrajino povečali z utrditvami najnovejšega sistema; sezidali so najmanj 28 malih trdnjav in baterij in mesto brani ne samo v luki zasidrana vojna mornarica, ampak tudi številna posadka 12 bataljonov sedme zapadnosibirske strelske brigade. Razven tega se na utrdbah nahaja najmanj 300 topov, vlitih po najmodernejših zahtevah. Ker je trdnjava tudi dobro preskrbljena s strelivom in živili, je močna dovolj, da se z uspehom brani vsakega japonskega napada, če bi se isti izvršil tudi na suhem. Da bi pa Japonci jeli Port Artur oblegati na suhem, je tako dolgo izključeno, dokler se Rusi ne umaknejo s polotoka Liaotung in Kvantung. Iz tega pa sledi, kakor pravi »Neue Fr. Presse«, da se Rusom za Port Artur ni treba bati, dokler ne bodo morda na suhem poraženi, bodisi na reki Jalu, ali v severni Koreji. Ker pa je skoro izključeno, da bi Rusi mogli biti na suhem premagani, je istotako izklju-

čeno, da bi pal Port Artur, s tem pa tudi odpade primera s Sevastopoljem!

Mnenja glede Port Arturja.

Ker ni s bojišča nobenih vesti, si listi pomagajo z najrazličnejšimi kombinacijami, ki se seveda ponajveč tičejo usode Port Arturja. »Köln. Ztg.« je na pr. dobila iz Amerike vest, da nameravajo Japonci z vso resnostjo pričeti Port Artur oblegati na morju in na suhem. V londonskih vojaških in mornarskih krogih ne morejo baje razumeti, zakaj ruska mornarica ne razvija nobene delavnosti, in si to razlagajo s tem, da so, ali vse ladje za boj nesposobne, ali pa ne morejo zspustiti pristanišča. Najbolj pa se Angleži čudijo, da niso že zdavna udrle ponoči ruske torpedovke iz pristanišča in napadle japonsko brodovje. Da ni nobenih poročil z bojišča, jezi najbolj londonske liste. Ta molk si sedaj razlagajo na ta način, da so Japonci izvršili napovedani napad z morja in suhega na Port Artur in trdnjavo vzeli. V Londonu celo radovedneži vsak hip pričakujejo vesti o zavzetju Port Arturja. No, pa na to veselo vest bodo še čakali, ako jo sploh kdaj ušakajo.

Dogodki v obližju Vladivostoka.

V zalivu Plaksin se je baje izkrcalo 2400 Japoncev, ki so došli na treh parnikih, katere so eskortirale tri vojne ladje. Izkrcanje se je izvršilo ponoči. Drugi dan so Japonci, ki pa niso imeli topničarstva sabo, odkorakali proti Maošanu. Kakor se poroča iz Vladivostoka, beže Kitajci trumoma iz mesta. Ruska banka in več nemških zavodov se je baje preselilo ali v Nikolsk ali v Nagasaki. V pristanišču je še vedno usidrana ruska mornarica, ker jo blokira japonsko brodovje. Mestna posadka šteje baje samo 1000 mož. To je, kajpak, popolnoma verjetno!

Francija odstopi Rusom pristanišča.

»Heraldus« se poroča iz Petrograda, da se razmotriva možnost,

da bi Francija takoj odstopila Rusiji troje postajališč za premog v Rdečem morju inotočje Pulocondor južno od pristanišča Saigon. Takšen odstop premogovnih postojank bi baje ne nasprotoval mednarodnemu pravu in tudi ne nevtralnosti! Ako bi to mogla Rusija doseči, bi bilo to zanjo seveda največje važnosti.

Torpedovke za Rusijo.

Te dni je odplulo z Reke, kakor poroča »Novi list«, 15 ruskih torpedovk, ki so bile zgrajene v reški tvornici torpedovk Whitehead. Sedaj se še z največjo hitrostjo dogotavlja 10 torpedovk najmodernejše perfekcionirane konstrukcije. Iz tega se sklepa, da ruska eskadra pod poveljstvom admirala Virenija v Rdečem morju, čaka, da bodo dograjene vse te torpedovke in da bo zajedno s temi in z baltičsko eskadro odplula na Daljni vztok, ker bo v tem slučaju močna dovolj, da bo se lahko merila z japonskim brodovjem.

Poljaki in rusko-japonska vojna.

Poljska javnost se je vzpričo rusko-japonske vojne razdelila v tri tabore. Takozvani Vsepoljaki simpatizirajo z Japonci, zmernejši elementi drže se nevtralnosti, ostali pa so s svojimi simpatijami odločno na ruski strani. Na čelu prijateljev Japonske je vsepoljsko židovsko glasilo »Słowo Polskie« zmernejša načela zastopa »Nowa Reforma«, Rusiji prijazno pa pišejo Lvovska »Gazeta Narodowa«, krakovski »Głos Narodu« in glasila poznanskih Poljakov »Dziennik Poznanski«. Pri tem je treba omeniti, da so vsi pruski Poljaki odločno na ruski strani, dočim so japonski prijatelji doma samo v Galiciji. Navzlic temu mislijo Japonci, da so vsi Poljaki na njihovi strani in bi seveda radi stopili z njimi v ožjo prijateljsko zvezo. »Novoe Vremja« pripoveduje

LISTEK.

0 razstrelivih.

(Konec.)

Dinamitov je glede njihovih primestij, kakor tudi njihove razstrelne moči več vrst. V splošnem imenujemo lahko dinamit vsako zmes organskih, lahko gorečih snovi z nitroglycerinom. Več ali manj nitroglycerina, namočenega v žaganje, kremenčičico itd. Zadrževati se mora od snovi, ki se ima napiti nitroglycerina, da se ga močno navzame, in da ga obdrži tudi trajno nase navezanega, da se torej ne razkaja.

Dinamiti se glede svoje zunanje oblike razlikujejo v tej meri drugi od drugega, kakor so različne njihove napojine. Navadni, najbolj rabljeni dinamit je belkastosive, malo rozglate ali rjave barve, osladnega neprijetnega duha, mehek in slezast. V trgovini dobi se ga v klobasam podobnih kosih, zavitega v pergamentni papir. Na prostem užgan zgori z velikim plamenom, in brez eksplozije. Najsigurnejše eksplozira seveda razgret do 180° C ali pod vplivom pokalnega živega srebra.

Moč dinamita je zavisna, kakor smo povedali, povsem od množine nitroglycerina, s katerim je napojen. Poleg tega rabijo še druge primesi, in takim izdelkom nadajajo posebna imena, kot karbonit, stonit, vigorit itd.

Nitroglycerin sam je oljnata, kot voda čista ali rumena strupena tekočina. Počasno razgret pri 70° C shlapi; s kosom žarečega oglja ga le težko užgeš. Potem gori počasno, in navadno brez eksplozije. Ako udariš s klavirno po njem, razpoči se z gotovostjo; takisto če ga vnameš s kapsljem.

Nitroglycerin je iznašel l. 1847 A. Sombroero, kot razstrelivo pa ga je vpeljal v trgovino stoprv l. 1862 švedski inženjer Alfred Nobel. Zato so nitroglycerin mnogo desetletij tudi Nobljevo razstrelivo olje imenovali.

Če tudi danes še ne skozi in skozi v rabi, imajo razstreliva, o katerih takoj izpregovorimo, največjo prihodnost. Za vojaške namene so pač vseskozi in povsod že v navadi. Mislimo namreč pikrinovo kislino in njene zveze.

Pikrinova kislina je najstareše umetno organsko barvilo. Kristalizuje v drobnih listkih in kristalih, slamnato rumene barve, na jeziku jo čutiš kot

grenko, tudi je v večjih dozah strupena. Pri 122° C se topi, pri počasnem razgrevanju sublimuje, a eksplozira pri nakratnem ragretju pri 300° C.

Dolgo časa rabili so samo njene kemične zveze kot razstreliva, pikrina samega pa niso uporabljali, ker uporabljen kakor smodnik in navadnim potom užgan v svoji moči ne prekaša smodnika. Zato so rabili dolgo časa kalijev pikrat, natrijev pikrat, in prav posebno amonijev pikrat, ki je najbolj jak glede eksplozivne moči, a tudi najbolj občutljivejši. Kar se tiče vehemence, ni slabši od dinamita. Uporabljali so pa kot razstreliva in kot popolni material za razne izstrelke, torpede itd. tudi razne zmesi, kot amonijev pikrat s kalijevim salpetrom, barytovim nitratom in druge.

L. 1886. pa je Turpin bil prvi, ki je dognal, da je pikrinova kislina najhujše razstrelivo, kar jih poznamo, ako se jo primerno preparira in zna prav užigati. Na prostem užgan gori pikrin brez vsake eksplozije, s polnožoltim, sajevitim plamenom. Utesnen na zaprt prostor eksplozira z navadno smodnikovo močjo. Toda njegov učinek prekaša najhujši dinamit in najboljši

razstrelni bombaž, če razvnameš s precejšno množico pokalnega živega srebra ali z bombažem močno stisneno ali stopljeno kislino. Za vojaške potrebščine stopa pikrin in potem kar z raztopnino nalijo odmenjene izstrelke, granate, šrapnele itd. Tudi jo vlivajo v kositraste škatlje. Stisnjeno ali stopljeno pikrinovo kislino imenujejo Francozi melinit, Angleži lydit, pri nas pa ga nazivljemo ekrasit. Malenkostne tehnične prenaledbe v načinu pretapljanja, stiskanja in drugih takih odnosov nadajajo enemu ter istemu preparatu različna imena.

Ekrasit se, kakor povedano, precej težko užge, tako da ostane marsikak strel iz topa brez zaželenega uspeha. Njegova eksplozivnost je pod navadnimi pogoji minimalna, kar je gotovo velik dobiček. Eksplozije, ki se (ako neprevidnost pri montaciji granat izvzame) navzlic temu tu in tam pripete, imajo svoj vzrok ali v nečistem preparatu, ali pa v razkrojnini, ki nastane ondi, kjer vpliva kislina na kovino posode, v kateri se nahaja.

Predno končamo, omenimo naj še v kratkem konstrukcijo in način uporabljanja torpedov.

Torpedo ni nič drugega nego več ali manj sam ob sebi pod vodo se premikajoč velik eksploziven projektil. Torpedovke so tako zgrajene, da njihov večji del plava pod vodno površino, nad katero se vzdiga samo opazovalni stolpec in dimnik. V prednjem delu teh gibčnih 5—6 m širokih, 16—20 m dolgih ladij se nahaja precejšnja pod vodo ležeča cev, katera se da v gotovih smereh proti sovražnim objektom naravnati in ki izžene torpedo pnevmatičnim načinom iz ladje v morje. Kakor hitro ostavi torpedo cev, prične se na njegovem zadnjem koncu avtomatično vrtenje vijak, ki žene »projektil« s pomočjo komprimiranega zraka v enkrat zadani smeri naprej. Brzina, s katero se torpedo pomika je blizu 1000 m v eni minuti; toliko daleč pa seveda ne more priti, omagal bi preje, in se nehal vrteči, ali pa bi se prepočasno in s premajhno silo pomikal naprej. Torpedo pa mora prileteti s precejšnjo močjo in to na trdo stvar, navadno torej na stranske plošče sovražne ladje.

Oblika torpeda je približno taka, kakor kake cigare. Dolg je 4—5 m, širok 30—45 cm. Na sprednji osti se nahaja premakljiv žebelj, ki se v tistem

da sta prišla pred kratkim na neko poljsko slavnost na Dunaju dva japonska vojaška atašee tamkajšnega japonskega poslanstva, ne da bi bila vabljeni, kar je s budilo veliko senzacijo. Imela sta baje nalogo, da pridobita vse Poljake za Japonsko. Ako bi se jim to posrečilo doseči, bi to vplivalo, kakor mislijo namreč Japonci, tudi na številne Poljake, ki služijo v ruski armadi na Daljnem vstoku. In Poljakov v ruski vojski na Daljnem vstoku mora res biti precej. »Varšavski Kurjer« pravi, da je samo v Harbinu v Mandžuriji pri tamkajšnjih polkih nad 40% Poljakov.

Dasi se resnega revolucionarnega gibanja med Poljaki ni bati, vendar je Rusija ukrenila razne varnostne odredbe. »Prseglonde« namreč poroča, da so se vsi poljaki rezervisti in novinci, določeni za dopolnitev raznih polkov, poslali v notranjo Rusijo, dočim so k polkom v kraljestvu Poljskem poklicani sami Rusi v službovanje. To se je pa zgodilo zbog tega, da se odstrani iz domovine poljska mladina, kateri ruska vlada radi gotovih manifestacij ne zaupa.

Ali pride v Avstriji do mobilizacije?

Krakov, 3. marca. Tukajšnji list »Czas« poroča iz poučenih vojaških krogov, da se Avstrija res v vojaškem oziru pripravlja, da se zavaruje vsa kakor presenečenj na bosansko-hercegovskih mejah. Po berlinski pogodbi ima Avstrija pravico, da izvede okupacijo sandžaka Novibazar preko Mitrovice, ako pride v nevarnost njeno stališče v Bosni in Hercegovini. Ako se tedaj albanska vstaja tako razširi, da je Avstrija prisiljena, varovati svoje meje, se to tudi zgodi.

Italijansko vseučiliščno vprašanje.

Bolcan, 3. marca. Vest, da se italijansko vseučilišče ustanovi v Roveretu, je nemško prebivalstvo v južni Tirolski skrajno razburila. To razburjenje se še umetno podpihuje, tako da se obetajo hujši viharji, kot jih je povzročilo vprašanje o avtonomiji.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 3. marca. Polanec Polonyi je imel zopet daljši govor. Rekel je, da je delegacija prekoračila svoj delokrog. Nagodbeni zakon se ali sploh ne izvede ali pa se pokvari. Glede Kossuthove stranke je rekel, da ista ni sklenila z ministrskim predsednikom kake zveze, temuž stranka je le ustavila izvanredna parlamentarna sredstva pod natančno določenimi pogoji. V ostalem pa neodvisna stranka še

vedno odobrava in podpira namene, za katere se bori opozicija. Stališče neodvisne stranke glede narodnega jezika v armadi se ni spremenilo, in stranka se bo za to vprašanje vsekakor borila, četudi s dopustnimi posredstvi. Kar se tiče revizije poslovnika, opozarja ministrskega predsednika, da bi bilo to v naših ustavnih razmerah nevarno. Ako je revizija poslovnika potrebna, ne sme se izvesti v hipu strasti, temuž premišljeno in mirno. Nadalje je govornik očital ministrskemu predsedniku, da se imena vojakov še vedno germanizujejo, da se dokumenti rezervistov še vedno pišejo v državnem (?) in ne v službenem jeziku, da napisi na vojašnicah še vedno niso samo madjarski. Govoril je še o madjarskem poveljnem jeziku ter zaključil: »Ako liberalna stranka in vlada načeta izpolnjevati nagodbe iz leta 1867., bo narod primoran, poseči k prejšnji ustavni obliki ter zahtevati konstitucijo iz leta 1848.

Ministrski predsednik grof Tisza je odgovarjal na Polonyeva izvajanja ter rekel, da se bodo vsi nedostaki glede jezikovnih pravic v armadi polagoma odpravili, toda ministrski predsednik vendar ne more s takimi odredbami reševati sedaj domovine. »Mi priznavamo ustavne kraljeve vrhovne pravice nad armado ter nočemo motiti harmonije med narodom in krono.« Nadalje je rekel, da je bil vedno nasprotnik boja in agitacije v armadnih vprašanjih, ker interesom naroda prej škodujejo kot koristijo. Vendar je bil vedno prepričan, da je tudi na tem polju še treba mnogokaj storiti, posebno gled vzgoje častnikov, da ne bo primanjkovalo madjarskih častnikov. Ako se z moštvo govori v njegovem materinem jeziku je to več vredno, kakor če se doseže madjarski poveljni jezik, ker to ni nič drugega kot mehanično priučenje množine izrazov. Potem je ministrski predsednik našteval uničujoče vplive obstrukcijskega boja, kakor pridržanje nadomestnih rezervitov, oškodovanje finančnega položaja v državi i. t. d. Svoj govor je zaključil: »Še enkrat in zadnjič prosim iskreno gospode poslance v imenu domovine, naj ustavijo svoje korake na tej poti blaznosti; zakaj z najsvetjšimi interesi ogrskega naroda se lahko miselno igrajo, ako to pot nadaljujejo. Duh ogrske ustave tega ne želi. Ogrska ustava ne obstoji nad 1000 let (?) zaradi tega, da bi gospodje poslanci nadaljevali svoje male, državi in deželi nevarne igre Ogrski (?) narod mora živeti, hoče živeti in živel bo. In da more ogrski narod nadalje živeti, se mora vse pohoditi, kar se stavlja temu na pot.« Govor je napravil na vseh straneh globok vtis. Posledice se kažejo že morda v jutranji seji.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

XXIII.

Mrak je že objemal Ljubljano, ko sta dve stari sključeni ženici prišli iz uršulinskega samostana in krenili na Dunajsko cesto, kjer so takrat — izvzemši le bivačo samostana (sedanje vojaško skladišče in prejšnja bolnica) — bile same nizke in neznatne hiše. Kjer je danes Medjatova hiša, je bila tedaj znana in mnoguobiskana furmanska gostilna. V to hišo sta vstopili ženici in vprašali za prenočišče. Gostilničarka je malo pomišljala, potem pa ženici peljala čez dvorišče v malo sobo nad hlevom. Šele ko je vrata za seboj zaklenila, je gostilničarka rekla šepetaje:

— Čuvajta se — antikrist (tako so imenovali žandarmerijskega zapovednika Robelota) preiskuje danes že zopet vse gostilne.

— Saj greva koj naprej, je odgovorila ena ženica in se začela razpravljati. Njena spremljevalka je sledila temu izgledu in v kratkem sta

Proti Poljakom.

Berolin, 2. marca. Gosposka zbornica pruskega deželnega zbora je začela razpravljati o zakonskem načrtu glede novega naseljevanja v provincijah, kjer žive Poljaki. — Knez Radziwiłł je izjavil, da je naselbinski zakon v nasprotju s ustavnimi pravicami. Germanizatorska politika se bavi s tem, da nadomesti Poljake s Nemci in katolike s protestanti, kar je zelo sumljivo za čast in ugled vlade. — Gospodarski minister pl. Podbielski je izjavil, da, ako hoče vlada v vzhodu urediti svojo politiko, storiti more to le, ako se naslanja na nemške kmete. Poljaki so agresivni. Vojna je tu, in smaga se mora pripeti na nemške zastave. — Kossielki je izjavil, da hočejo Poljaki mir; vojna se jim je vsilila in zato se morajo braniti. Končna smaga mora pripasti tistemu, na čigar strani je pravica. Malodušno se Poljaki ne udajo, sicer bi nemštvo le pomnožili s krdelo lopovov zakaj, ako Poljaki zataje svojo narodnost, bili bilopovi.

Dopisi.

Iz Zaloga pri Ljubljani.

Vendar je prinesel »Slovenec« dne 26. februarja t. l. pričakovani odgovor na dopis »Slov. Naroda« dne 18. istega meseca. Prepričani smo že poprej bili, da bode »Slovenec« le to odgovorjal, da so vsi podatki do malega neresnični. Kaj to stori, saj je sploh vse, kar »Slov. Narod« piše, v klerikalnih očeh laž, samo »Slovenec« govori čisto resnico. Poudarjamo danes še enkrat, da Vam ni bilo za blagor občine, ampak za lastno korist. Zakaj molčite na glavne podatke »Slov. Naroda«? Le zato, ker so resnični in jih Vi nikakor ne morete utajiti. Vsi Vaši podatki so sploh prazni kakor slama. V dopisu »Slov. Naroda« je dovolj dokazano, da je toliko let tukaj obstoječa pošta za naše krajine in sploh za celo občino potrebna, premestitev v »Dev. Mar. v Polji« pa ne potrebna in krivična. Ako Vam ni bilo za premestitev, ampak za ustanovitev nove pošte, zakaj dokazujete na dolgo in široko s prav bedastimi dokazi, da ni Zalog, ampak »Dev. Mar. v Polji« središče občine? Prav smešno! Dobro veste, da c. kr. pošto ravateljstvo nikdar ne ustanovi v največji bližini naše pošte kake nove pošte. Samo s premestitvijo se da Vaša nepravilna želja izpolniti, to dobro veste; ne imejte nas za tako neumne! Da je papirnica itd. Vašo skrivoma napravljeno prošnjo tudi podpisala, je pač samo ob sebi razumno, ker vsak se za svoj kraj potegne; to pa ni noben vzrok za kako premestitev. Od župnijskega urada pa kar sploh molčite, saj piha glavni veter od te strani. Promet je le pri nas, kajti brez železnice si sploh prometa misliti ni. Žalibog, da Vam moramo še to povedati. Zadostno smo že dokazali, da je pošta poleg farne cerkve nepotrebna in ne bomo se v tej zadevi z Vami nič pogajali, temveč ostanemo pri trditvi »Slov. Naroda« in upamo, da se ne bo c. kr. pošto ravateljstvo po »Slovenčevem« dopisu ravnalo, ampak slišalo množino občanov. Vprašajte občane in bote resnico izvedeli! Tistega pristaša »Slov. Naroda«, od katerega je v Vašem dopisu omenjeno, — pa mi dobro poznamo — Vaš izvrstno bedasti

dopis »v Slovencu« nas ne prisili na Vaše podatke še natančneje odgovarjati. Kakor iz dopisa sklepamo, mora pisec tistega jako blizu Studenca biti, ker se mu zdi cesta v Zalog nevarnejša kot Sava med Podgradom in Sp. Dolom. Kaka bi pa za takajšnje prebivalce cesta v D. M. Polje bila? Gotovo po mislih Vašega pisca prav prijetna! To so dokazi! Prav lep pogled bi bil, 3322 ljudi iz Vašega kraja videti proti naši pošti korakati. Ne govorite o tistih tisočih, sicer nam bo kar slabo. Komaj kakih 100 ima s tukajšnjo pošto opraviti. Kako ste prišli na tisoče? Ali niste morda pozabili šteti tudi tiste, ki so v ozidju blazine? Morda je tudi kaka filijalka pri Vas potrebna? Delavci papirnice se ne smejo k Vašim prebivalcem šteti, ker večina od njih zunaj in večinoma pri nas stanuje. Prištetih so gotovo tudi šolski otroci, katerih je blizu 600. — Kakor kaže, bo za D. M. v Polji premalo ena pošta. Svetujemo Vam prositi še za eno posebno pošto, za županski, župnijski in za boletni urad. Ta ubogi Zalog nič nima. Revne 4 gostilne, par trgovin, 1 kovača in nazadnje nepotrebno železniško postajo. Da, gospod župan, čestitamo Vam, da ste mogli v Vašem tako živahnem kraju celih 21 gostilen naštetih. Ali smemo vprašati, kje ste jih začeli šteti? Gotovo od Vaše lastne hiše do — Ferlinca v Ljubljani, kjer blagovolite ostajati. Čudno se nam zdi, da so za potrebnost pošte po Vaši učenosti sploh glavne stvari: gostilne, mesarji in kovači. Res mogoče, da imate Vi od časa, kar ste novo hišo sezidali, veliko opravka s župnijskim uradom, pa mi ga ravno toliko potrebujemo, kakor tretje oko v glavi. Ravno tako tudi z županskim uradom nimamo veliko opravila, pa upamo, da ga bomo čez tri leta še manj imeli. Veselilo nas bo, ako bode gospod župan kmalu mogel doseči, da se bodo tudi zaloški semnji prenesli k farni cerkvi. S tem si bo posebno on veliko pomagal, ker tako rad nemško govori, naši hribovci pa slovenski ne znajo. Kar se tiče kakšnega drugega poslojpa za željeno pošto, ako župansko poslojpe ne bo dosti prostorno, mi ga seveda iskali ne bomo, saj imate še hišico, kjer se vera premika, mislimo, po domače rečeno, kaplanovo hišico, ki je bila z beračenjem na katoliški podlagi sezidana. Omenimo, da v tej hiši vsake 14 dni nedolžne device za vstopnino po 1 K svete igre tako šaljivo predstavljajo, da se s tem le mladina pohujša. V tej hiši bi bila pošta le mladeničem v korist. Sploh pa napravite, kakor hočete. Naš pristaš, ki je nad sto podpisov za našo protiprošnjo nabral, se ni vozil okoli, to je debela laž in če bi se tudi vozil, to g. župana nič ne briga; hvala Bogu, dovolj ima konj! Očitati tudi našemu pristašu, da se premestitve pošte tudi zaradi tega boji, ker bi mu takrat hiša prazna ostala. To je pač velika bedarija. Ta hiša je že zdavnaj plačana in mu ni treba skrbeti, da bi moral obresti župnijskemu uradu plačati. Prebivalcev v to hišo dobi kadar hoče in dovolj in če bi namreč tudi prazna stala, pa nobenega drugega nič ne briga. Svetujemo »Slovenčevemu« dopisniku, kateri nam je dobro znan, naj se briga za vero, omiko in Marijino družbo, ne pa za naše stvari. Želimo Vam vse dobro, samo pošte ne!

Z Jesenic. Dne 2 t. m. se je poslovil od nas gospod nadučitelj Franc Rant in nastopi svojo novo mesto v Radečah pri Zidanem mostu. Gospod Rant kot napredni narodni učitelj, ni bil samo vester učitelj v šoli na Jesenicah in v Jeseniških Rovtjih, ampak tudi v obče spoštovan in priljubljen mož. 9 let je bil tukaj kot učitelj nastavljen, in je

vsako presto uro in vse svoje politične porabil za blagor Je eničanov. Tako je bil predsednik kmetijskega društva, izvrševalni od družbe Cirila in Metoda, planinske podružnice in več drugih dobrodelnih društev. Nekaj let je celo pomagal našemu g. županu Klinarju, tako da je res bil vseh s delom preobložen in ni imel časa zabavnih večerov itd. obiskavati. O simpatijah, katere si je moč tukaj pridobiti, nam še potreba ni pisati; pokazale so se pri zadnji večerji, ki so jo g. Rantu, ko se je od nas poslovljal, napravili njegovi prijatelji. Pogrešali ga bomo vsi Jeseničani in žalostnim srcem se od njega poslovljamo. Naj bi tudi v novem kraju si toliko simpatij pridobil kakor tukaj. V slovo mu za kličemo: Bog Te živi France Rant!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. marca.

— Osebnosti vesti.

Gosp. Jurij Mihalič, poveljnik veteranskega kora v Ljubljani, je imenovan sosvetovalcem državne zveze avstrijskih veter. zborov. — Sodni svetnik Ivan Okretič, pridelen generalni prokuraturi, je imenovan nadsvetnikom extra statum pri tržaškem nad sodišču.

— S Cola nad Vipavo se

nam piše: V nekem »Slovencu« od pretečenega meseca berem sledeče: Z ozirom na poročilo v »Slov. Narodu« z dne 4. januarja, da je namreč tamošnji občinski svet soglasno obsodil obstrukcijo v deželnem zboru, dobili smo naslednje pojasnilo: Podpisani odborniki izjavljamo, da se ne strinjamo s predlogom ki je naperjen proti obstrukciji; oziroma proti katoliškim narodnim poslancem. Za ta predlog tudi nismo glasovali, pač pa, žal, podpisali neko listino, ne da bi se nam bila stvar pojasnila. Ko pa smo zvedeli vsebino dotične pole, smo obžalovali svojo prenačelnost, in kakor čujemo tudi nekateri liberalni odborniki. Janez Kovšca, Josip Kovšca, Janez Kovšca, Janez Bizjak in Anton Repič. Ker se je dopisnik v »Slovencu« nadalje obregnil tudi ob mojo malenkost, v podobi znane colake liberala, povedati hočem resnici na ljubo sledeče: Pri občinski seji dne 29. decembra predlagal sem, da se izreče od strani občinskega odbora ostra graja onim poslancem, koji so zakrivali obstrukcijo v dež. zboru. Namen in pomen obstrukcije razložil sem v 1/4 ure trajajočem govoru. Ko sem nehal govoriti, skočili so najprvo klerikalni odborniki pokoncu in moj predlog z vzklikom sprejeli. Narekoval sem potem sejni zapisnik in sledni je istega prebral občinski tajnik zopet glasno, da so vsebino istega vsi navzoči odborniki trikrat slišali, in na to so ga vsi odborniki z vzklikom podpisali. To je resnica, katero je pripravljeno potrditi 13 občinskih odbornikov s prisego, pa tudi ostalih 5 klerikalnih odbornikov bi moralo to potrditi, če bi prišlo do prisega. Prav glasno torej povem dopisniku »Slovenca«, da je vse, kar je pisal v tej zadevi, gola ostudna laž! Petrice klerikalnih občinskih odbornikov (ceneja še celo ni bilo omenjeni

hipu, ko se zaleti torpedo v kako trdo reč, umakne nazaj in ubije steklenico napolnjeno s kislino, ali pa na velik živo-srebrni kapselj, ter tako užge pravi naboj torpedov, navadno bombaž, ali ekrafit ali dynamit.

Boj s torpedi je vedno nevaren za obe stranki — za eno, če se razstrelba nasprotniku posreči, za tega, če ga ladja, katero namerava razstreliti, opazi — kajti v hipu se strese prava toča vsakovrstnih krogel, granat, in drugih izstrelkov na ubogo torpedovko hoteč jo uničiti. To se zgodi pogostoma, kajti navadno se izpušča torpedo le na 400—600 korakov oddaljenosti na sovražne ladje.

Od torpeda dobro zadeta ladja, je navadno popolnoma uničena, ali pa tako poškodovana, da ni za nadaljni boj. Dobro nameriti in zadeti pa ni lahka stvar, in je v mnogočem od sreče odvisna. Z absolutno sigurnostjo zadenejo in uničijo s svojimi torpedi vsak dan tucat ruskih ladij samo Japonci — seveda kedar poročajo o njih Nemci. Habeant sibi!

dr. R.

se stari ženici izpremenili v dva mlada možaka.

— Nekaj pisem imam za vaju, je rekla gostilničarka, a zdaj ne morem do njih, ker jih ima moj mož shranjena.

— Pisma pošljite šentpeterskemu župniku Ahačiču, je naročil mlajši teh možkih, ki pa ni bil nihče drugi, kakor — Ljudmila. Jaz moram še nocoj naprej.

— Tudi jaz moram še danes oditi, je odgovoril Ljudmilin spremljevalec. Bliža se odločilna ura. Zdaj bomo začeli žeti, kar smo toliko časa in s tolikim trdom sejali. Oko za oko — zob za zob.

— Ali ste poskrbeli vozove, je vprašala Ljudmila.

— Da. Eden je pripravljen v Št. Vidu, drugi pri D. M. v Polju. Oglašita se pri mežnarjih. Ali kam pa gresta?

— Jaz moram biti še jutri v Višnji gori, Ljudmila pa gre na Bled. Ljudmila in njen spremljevalec sta bila med tem izvršila preoblečenje in se pripravila za odhod. Ljudmila se je zavila v dolg plašč, ki je

popolnoma zakrival njeno telo, potem pa se stianila k svojemu spremljevalcu.

— Še en poljub, Ludoviko, mu je rekla v italijanskem jeziku in tujec jo je strastno objel in jo vroče poljubil.

— Še nekaj mesecev — in potem bodeva imela mir in bodeva rešena vseh skrbi.

Še en poljub in Ljudmila je zapustila sobo. Kmalu ji je sledil tudi njen spremljevalec — a krenila sta vsak na drugo stran.

Ko je prišel krčmar domov, ga je žena takoj poslala s pismi k šentpeterskemu župniku. In mudilo se je res, da je očistila zrak, kajti dobro uro pozneje se je že oglašil »antikrist« in pregledal vso gostilno in vse prostore v hiši.

Odkar je bil Nodier v Ljubljani, je Robelot skoro vsak dan preiskoval vse gostilne in vse sumljive hiše, če ne bi vendar kje iztaknil Ljudmile. Trudil se je toliko bolj, ker mu je bil Nodier povedal, kako nevarna ženska je Ljudmila.

Šele pozno zvečer je bil s svo-

jimi revizijami gotov, a še ni mogel iti počivat. Prišli so bili kurirji s raznih strani in prinesli poročila, da so se kmetje začeli upirati naloženim kontribucijam. Od vseh strani se je pisalo, naj se pomnoži orožništvo, češ, da sicer ne bo vzdržati miru. Robelot se je jezil in toliko bolj, ker ni imel toliko orožnikov, da bi bil tem prošnjam ustrege.

Prišel je pa še drug kurir naravnost iz Pariza, ki je imel generalnemu guvernerju v lastne roke izročiti važna pisma. Zahteval je, da ga grof Bertrand takoj sprejme.

— Dekreti so velevažni, je rekel kurir in med njimi se nahaja tudi lastnoročno pismo cesarjevo.

Grof Bertrand je že spal, a njegov sluga ga je zbudil. Ko je grof Bertrand pregledal cesarjevo pismo in dekrete, je bil do skrajnosti presenečen. Takoj so bile razposlane ordonance na razne strani in ko so bili čez dobro uro zbrani v škofiji generalni intendant grof Chabrol in vojaški zapovedniki, so izvedeli nepričakovano novico.

— Cesar me je poklical k ar-

dan pri občinski seji) pa prav iz srca obžalujem, da svoje lastnoročne podpise preklicujejo, in s tem celemu svetu v najlepši luči kažejo nizko stopnjo izobrazbe. Oj ti ubogi klerikalni volilci na Colu, da ste takim možem pokazali svoje zaupanje, koji bi lahko v svoji nevednosti podpisali celo Vašo in svojo lastno smrtno obsodbo, kar so sedaj tako jasno pokazali. — Da, da, potrebni ste katoliškega izobraževalnega društva, kakor slepec pogleda! — Andrej Rovar, obč. svetovalec.

— **Nemškutarska hudobnost.** Iz Žabnice na Koroškem. Ato kdo zasleduje »Graško tetko«, »Beljaško uršac« in »Tedenko klepetuljo«, si mora nehote misliti, da je Beljak preplavljen od samih Slovencev in da napenjajo Nemci že zadnje moči v obrambo nemškega Beljaka. Zdaj pa čuj svet: Med približno 9000 prebivalci je 20 do 25 zavednih Slovencev in zaradi teh tak strah, krik in vik! Ako gre Slovenec v slovenski kraj v gostilno, ali pa celo na kako slovensko veselico, Bog ne daj na kako zborovanje, hitro udari na struno »Graška tetka«, recte »Gr. Tagblatt«, za njo »Beljaška uršac«, recte »Villacher Zeitung« in pa »Tedenka klepetulja«, recte »Känt. Wochenblatt« in kakor trije trobeci spušča ta trojica svoj mogočni glas v svet — za pogin Slovencev. Zdaj so spet dva tedna javkali ti lističi. In kaj se je vendar zgodilo? Ziljska podružnica slovenskega planinskega društva je imela svoj letni občni zbor — oj groza! — na lastnih slovenskih tleh, v divnem kraju Ovdja vas, to je pri vhodu v Zajezero, kjer se ima to leto zidati planinska koča. In tega zborovanja so se osmislili udeležiti tudi nekateri uradniki državne železnice, ne da bi bili vprašali Nemce dovoljenja. Dva gospoda vlačijo ti listi po javnosti, — ker drugih menda ne poznajo — in slikajo stvar, kakor da bi se uganjala sama politična zločina. Seveda imajo pri tem namen, da bi podkopali njih stališče pri c. k. drž. železnici in jim službeno škodovali. Pa le počasi! Prašati pa je treba, kdo da so ti poročevalci nemških listov, ki delajo javno mnenje in bujskajo neprenehoma proti Slovincem? Morda res beljaški meščani? Kaj še! To so uradniki. Ti dopisniki »Grazer Tagblatt« in drugih listov dobivajo po 2 krajcarja za vrsto in ti delajo umetno javno mnenje v Beljaku in so najstrašnejši sovražniki Slovencev. Med take se sme šteti tudi uradnik drž. železnice, g. Rössler, ki prav rad pribije kakega Slovence za zaslužek par krajcarjev. Iz srca se jim privoščim zaslužka ali bavijo naj se s poštenimi stvarmi, kakor da kradejo čast in ugled poštemim in mirnim Slovincem. Kakor pa sem slišal, je celo železniško ministertvo dobro poučeno o Slov. plan. društvu in njega poštemem namenu in delovanju. Drugače pa je z nemškim

planinskim društvom. Slov. planinsko društvo deluje le po slovenskih krajih, nasprotno pa se rastena delovanje nemškega plan. društva po vseh slovenskih krajih in se lahko dokaže, da dela tudi v politični namen. In tudi pri tem društvu so uradniki državne železnice in tudi v odboru. Lansko leto je bilo, ko je priromal odbor tega društva — med njimi tudi dr. Jesser od drž. železnice — k nam v kanalsko dolino in vplival na občine Žabnice in Ovdja vas, da bi prepustili nemškemu plan. društvu edino pravico za pot v Zajezero od postajice Ovdja vas, da bi se s tem onemogočilo zidati Slov. plan. društvu v prvi nameravani vedjo kočo za tujce, ker bi bila zaprta pot za vožnjo. To je vendar močna politika. Dopisunkom nemških listov pa svetujemo, da naj se pomirijo in se ne trudijo s Slovinci uradniki in jih ne denuncirajo, kajti oni dobro vedo, kaj delajo, in gotovo tudi opazujejo in si zapomnijo, kaj vse je dovoljeno nemškim uradnikom, katerim se še nikdar ni kaj prepovedalo. Ako se primerja prostost nemških uradnikov proti slovenskim v privatnem gibanju, mora se reči, da so Slovenci proti njim sužnji. Zaradi tega so nekateri tako boježi in prestrašeni, da se bojijo pokazati se Slovincem, ker že samo to se šteje od strani Nemcev za agitacijo in politično zločinstvo in v direkcoji kaj takega prav radi slušajo. Dopisuni nemških listov pa naj si zapomnijo, da, ako denuncirajo oni, storijo to lahko tudi Slovenci, ker tvarine je dosti.

A. Kavalčič

— **Deželnozborska volitev na Koroškem.** Dopolnilna volitev na mesto dr. Abuje je razpisana na dan 29. marca. Slovenci kandidirajo za ta mandat poslanca Grafenauerja.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri, v soboto, drugi L. Anzengruberjeva narodna drama s petjem »Podkriževalci«. — V torek prvič Šimačkova drama »V tujem zrakcu«.

— **Slovensko gledališče.** Sinočnja tretja predstava je posebno lepo uspeša, najboljša med vsemi. Menda so bile pevke in pevci izredno disponirani. Pri ti predstavi je igral vlogo komisarja Carnera g. Boleška, vlogo grofa Homonaya pa g. Betetto — oboje prav dobro. Gledališče je bilo popolnoma razprodano, tako da je marsikdo moral oditi, ker ni več dobil prostora.

— **V koncertu „Glasbene Matice“**, dne 12. marca, stopi pred slovensko koncertno občinstvo prvič skladatelj z večjimi skladbami: nov, izviren slovenski kompozicijski talent, gospod Anton Lajovic, ki je pred par leti z odliko dovršil dunajski konservatorij in ki je že za časa svojih študij v Ljubljani in na Dunaju zaradi svojega velikega, izvirnega kompozicijskega talenta obudil pozornost in zanimanje strokovnjakov. Pri koncertu, katerega bo vodil po daljšem prestanku zopet koncertni vodja g. Hubad, se bodo

Grof Bertrand je odslavljal francoske funkcije in potem pa sedel za mizo in pisal razna pisma. Tudi od svoje žene, ki se je z otroki in sorodniki mudila v Trstu, se je pisмено posloval, ker je nameraval čez Koroško in Tirolsko odpotovati in Nemško k armadi. Ko je bil s pisanjem gotov, se je zavlil v širok plašč in šel na Stari trg, kjer je v nekdanji mestni prodajalni kruha (sedaj Ničmanova hiša) stanovala njegova ljubica, Ana Kranjec. In od te se je res težko poslovil, ker jo je resnično ljubil. Ostal je pri nji do jutra, in ko je odšel, je imel mokre oči.

Ana Kranjec pa je po njegovem odhodu radovedno odprla mošnjiček, ki ga je bil grof Bertrand pustil na ponočni omarici in skoro zavriskala veselja, ko je našla v njem sto Napoleondorov. Napravila se je hitro in stekla po stopnicah v sobo, v kateri je stanoval brezposelni pisar Viktor Zabukovec. Smeje se je vrgla nanj in živketaje s cekini vpila:

Fant moj — zdaj je vsega konec, meni se ne bo več treba prodajati, tebi ne vohuniti; zdaj boš kmalu moj mož in jaz tvoja žena.

od Lajovičevih skladb izvajale sledeče: Dve simfonijski skladbi za veliki orkester »Scherso« in »Andante«, nadalje Gosdna samota, krašna skladba za ženski zbor in orkester, trije peteroglasni mešani a, capella zbori: Vederna pesem Bol. kovača in Napitnica, ter več pesmi samosplovnih spremljevalnih klavirja, med njimi Pesem stareca, Zaveza je roča, Poljub in Serenada; sadnji dve pesmi s spremljevalnim orkestrom. Pri koncertu bo poleg drugih solističnih moči tudi sodeloval priljubljeni in izvrstni tenorist slovenske opere gosp. Stanislav Orfelski. Vstopnice za koncert z običajnimi cenami se dobivajo od jutri naprej v trgovini g. J. Lozarja na Mostnem trgu.

— **Člani slovenske opere v Ljubljani.** g. Skalovala in gg. Orfelški in Pestkovski priredili v nedeljo, dne 5. t. m. v »Narodnem domu« v Opatiji koncert s temle sporedom: Dvospjev iz opere »Prodana nevesta«, solospjev iz opere »Zizn za carja«, solospjev iz opere »Strošny dwor«, balada »Mrtvečeva nevesta«, samospjev »Morana« (Vilhar), duet iz opere »Nema iz Portičev«, »Slovenske pesmi« in spevi iz oper »Lohengrin«, »Onjegin« in »Peter Svačić«. Začetek ob pol 9. uri zvečer.

— **Vinska pokušnja** v tukajšnji deželni kleti ne bo jutri, v soboto, marčev v teku prihodnjega tedna, ker vsled slabega vremena niso dospeli novonarodeni vinski vzorci, od prej razstavljenih vin, pa je mnogo že razprodanih. Mnogo tega vina so ravno ljubljanski gostilničarji pokupili.

— **Za trgovce.** Trdkam, ki imajo kupčijske zveze z Egiptom, je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice na vpogled poročilo komercialnega poročevalca dr. Josipa Grunzelna, ki govori o trgovinskih in stopniških in importerjih v Egiptu.

— **Litijska šolska mladina** priredi dne 6. marca t. l. v prostorih gospoda Jurija Oblaka v Litijski veselico.

— **Bratno društvo v Dol. Logatcu** priredi dne 6. t. m. svoje tretje javno poljudno predavanje v hotelu »Kramar«. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Predava dr. Fr. Novak o »Kmetijstvu in obrti«.

— **V dvorani „Narodnega hotela“** v Postojni se bode priredila dne 6. marca 1904 ob pol 9. uri zvečer šaloigra s petjem v 3. dejanjih »Pojdimo v gledališče«.

— **Cerkveni rop.** V noči od 2. na 3. marca je neznan slikovec vlomil v na samoti stoječo farno cerkev na Dovjem. Tu je s krampom odprl dva nabiralnika, in ker je tu premalo dobil, menda komaj 6 K, je vlomil še v tabernakelj, iz katerega je ukradel zgornji del monštrance s hostijo vred, stajalo pa pustil. Tudi tu ni dobil vrednosti. Tat je slabo opravil, a škode je napravil nad 500 kron, ker je razbil slikano okno, skozi katero je prišel v cerkev in ker je odnesel monštranco. Tat je izginil brez sledu.

— **Roparski napad.** Na cesti iz Hrušice na Jesenice je neznan zločinec ponoči 28. m. m. napal posestnika Matijo Jekliča, ga težko poškodoval in mu odvzel 240 K. Kot zločina sumljivega so zaprli brivskega pomočnika Teodorja Burgerja iz Ljubljane.

— **Narodno čitalnico** so ustanovili v Celovcu. To je važen pojav, ki ga pozdravljamo s posebnim veseljem. Osnovni občni zbor je bil 2. t. m.

— **Tatvina.** Nekemu mariborskemu odvetniku je neki Al. Tscheppe, žigar žena je pospravljala pisarno, polagoma kradel denar ter ga zapravljaj. Priznal je, da je vsega skupaj pokradel nad 600 K.

— **Akad. društvo „Slovenija“** na Dunaju priredi v torek, 8. t. m., svoj VI. redni občni zbor. Lokal: Restauracija »Matalony«, I. Auerpergstrasse 6.

— **Pod brzovlak** se je vrgel 2. t. m. v Čakovcu sin tamčnjega postajenačelnika, star 22 let. Stroj mu je prezeval črepinjo in obe nogi. Vlegel se je bil dve uri poprej že pred tovorni vlak, pa čuvaj ga je opazil in zabil namero, katero pa je pozneje vendar izvršil. Kaj je vzrok samomoru, ni znano. Bil je v službi pri nekem bankirju.

— **Z mosta v Dravo** je pri Varazdinu skočil 2. marca zvečer komitatski cestni nadzornik Filipič. Vzrok samomoru je baje ponesrečenje erarnega denarja. Zapustil je ženo z majhnimi otroki.

— **Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.** Na zatožni klopi je sedel zaradi hudodelstva tatvine Gregor Jankovič, 17 let star, rojen v Selu, bivši hlapec v Škofji Loki. Brat mu je odšel v Ameriko in tudi obtoženec je gojil željo, da bi bil šel rad za njim. Ker mu je

pa za pot potrebnega denarja primanjkovalo, sklenil si ga je pri svojem gospodarju Ivanu Koširju, trgovcu, prilastiti, sicer, kakor on pravi, s nameno, da bi mu bil iz Amerike storjeno škodo povrnil. Zvečer dne 14. grudnia p. l. sta s gospo po navadi sapirala prodajalno. Okoli 11. ure ponoči je odprl težna vrata s ključem, katerega je imel pri sebi v žepu, potem je vzel iz omare drugi ključ od prodajalnice, in ker je vedel, da je denar shranjen v miznici pisalne mize, jo je, ker je bila zaklenjena, s silo odprl in nato pobral denar, katerega je bilo, ko so ga našli za nekim tramom v podstrežju skritega, 732 K 20 v. Drugo jutro je domača pastunja vračajoča se od mase domu videla, da je okno od prodajalne odprto in da je užgana električna luč ter je domače na to opozorila. Še tisto noč je kazal Jankovič v krčmi Francetu Jemcu bankovec za 20 K in ni torej šuda, če so orožniki tatu takoj zasačili in jim je ta svoje dejanje priznal, tudi včeraj je cel dogodek odkrito povedal. Ker je škoda skoraj docela poravnana ga je sodišče na eno leto težke ječe poostrene s enim postom obsojilo. — Janez Snedec, sploh Mežnarjev, 28 let star, bivši hlapec v Kokriči, je bil tožen, da je pozno na večer 27. grudnia 1903 pri zadnji šupi poda Marijane Kern gorečo žveplenko vtaknil v slamo in zadelil požar, vsled katerega je zgorel pod z vsem, kar je bilo v njem, ter napravil po sodniški cenitvi 2159 K škode. Tisti dan je Snedec v Kmetov gostilni na Bobovku pil, zvečer pa prišel v Marijane Kernov hlev, kjer je preje za hlapca služil, a bil na zimo odpuščen, kar ga je morebiti jezilo, da je požgal. Domači hlapec Janez Rehberger mu je dovolil, da sme v hlevu prenočiti in Snedec ga je še prosil za nekaj žveplenk, s kojimi si je pipo prižgal; pripomnil je še obtoženec hlapcu, da naj hleva ne zapre, ker misli iti še ponoči domu. Rehberger je šel nato v Bobovk vasovat in ko se je vračal domu je videl, da je domač pod v ognju. Značilno za obtoženca je še to, da, ko je zadelil požar, je še sam letel v zvonic bližnje cerkve zvonic, da bi ljudi opozoril na pretečo nevarnost. Snedec, ki napravi na človeka vtis, kot da bi bile njegove duševne zmožnosti po naravi malo zaostale, ne taji storjenega dejanja, in ker so porotniki krivdoreku enoglasno pritrdili, obsojilo je sodišče Snedeca na tri leta težke ječe poostrene s enim postom na mesec in na 27. decembra vsakega kazenskega leta še v temnico s postom in trdim ležiščem.

— **V deželni bolnici v Ljubljani** izpraznjena je služba sekundarija z letnim adjutom 1200 kron. Prošnje za to službo poslati so vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov do 21. marca 1904.

— **Rešilni oddelek gasilnega in reševalnega društva** je meseca februarja 1904 interviral v 49 slučajih, in sicer pri 29 moških in pri 20 ženskah. Slučaji so bili nastopni: 15 obolenosti in oslabelosti, 6 ranitev s povoženjem, 4 ranitve vled padcev, 1 ranitev z udarcem, 1 ranitev z zobmi, 1 kap, 2 krvotoka, 1 utop, 3 težiški porodi, 1 kila 14 transportov bolnikov.

— **Pod vozom.** Hlapec Albin Valenčič, stanujoči na Radeckega cesti št. 8, je vozil včeraj zvečer po Poljanski cesti premož v mestno klavnico. Na Ambroževem trgu ustavili so se konji, ker niso mogli preobloženega voza speljati. Valenčič je naprosil Predovičevega hlapca Franca Puciharja, da mu je pomagal riniti voz naprej. Ko je Valenčič pogljal konje, se je voz prevrnil in zvrnil na Puciharja. Ponesrečena so z rešilnim vozom prepeljali v bolnico.

— **Žepna tatvina.** Apoloniji Petričevi, stanujoči na Kongresnem trgu št. 3, je bila včeraj popoldne pri razstavljanju v Lattermanovem dreveredu iz žepa ukradena denarnica, v kateri je imela okoli 18 kron denarja.

— **V Ameriko** se je odpeljalo včeraj ponoči z južnega kolodvora 15 iselencev.

— **Izgubljene reči.** Na poti od glavne pošte do Mostnega trga je izgubila pred dnevi neka dama srebrno, pozlačeno brožo v obliki polu meseca z biserom. — Pivovarski udelec Oton Koutny, stanujoči na Dunajski cesti št. 69, je izgubil včeraj zvečer na poti od Marije Terezije ceste po Bleiweisovi in Dunajski cesti do doma denarnico, v kateri je imel nad 23 K denarja. — Šivilja Ana Pavlinova, stanujoča v Spodnji Šiški št. 82, je izgubila danes zjutraj na Marijinem trgu denarnico z manjšo svoto denarja.

— **Hrvatske novice.** — Odlikovani Slovinci. Finančni svetnik in kr. finančni ravnatelj v Ogulinu, Fran Drogenik je dobil naslov kraljevega svetnika.

— **Opereta »Amaconke«** se poje prvič v zagrebškem gledališču. Skladatelj, g. Viktor Parma je prišel v Zagreb, da vodi sadnje poskušnje. — Umrli je v Zagrebu vpokojeni major Krm potič, rodom iz Like. — Nemiri v belovarski županiji. Veliki župan je baje dognal, da so vse kmečke punte zadnjih tednov provzročili agentje, ki so trosili revolucijske lističe po vaseh. Razpisal je nagrado 100 K za prijete vsakega takega agenta. Koliko bo vsled tega ponekodnih zaprtih žrtov! — Seminar za nemško filologijo se ustanovi valed banove naredbe na zagrebškem vseučilišču. — Sprememba pri deželni vladi. Okrajni predstojnik v Križevcih, Dragan pl. Trnski, je premeščen k deželni vladi v Zagreb ter pridodelan oddelku za nauk.

— **Najnovejša novice.** — Nova srbska narodna himna. Dosedanja himna, ki jo je zložil naš Davorin Jenko, se opusti ter razpisuje vlada 1000 dinarjev nagrade za nove himno.

— **Požar v rudniku.** V rudniku kneza Henckel-Donnersmarka v Šleziji je nastal požar. Zgorelo je osem rudarjev.

— **Sodna obravnava zoper princa Ahrenberga**, ki je v Afriki na grozovit način pomoril več črncev, se je obnovila.

— **Ljubavna tragedija.** Blizu Berolina sta se skupno obesila 17letna hči nekega barona in kočijaž njenega očeta Jähner. Dekle je bilo v blagoslovljenem stanu, ne da bi bili starši kaj slutili o njenem razmerju s kočijažem.

— **Revizija Dreyfusove** afere se je pričela včeraj pred kriminalno zbornico. Dokazalo se je, da je polkovnik Henry, ponaredil neko usodno pismo, ko je bil Dreyfus že na otoku. Vse kaže na to, da bo Dreyfus oproščen.

— **Kap je zadela praškega** mestnega svetnika Jos. Hudela pri speminski slavnosti na Riegra ter je na mestu izdihnil.

— **Velika politična pravda** se je pričela včeraj pri vojnem sodišču v Petrogradu proti anarhistu Geršninu in šestim tovarišem, ki so obdolženi, da so umorili ministra notranjih zadev Sipjagina.

— **Vseučiliščni profesor** — zločinec. Z Dunaja je izginil 40letni vseučiliščni profesor dr. Teodor Beer, znani pisatelj. Sodišče ga zasleduje zaradi zločinstva proti pravosti. Pred šestimi meseci se je poročil z neko Dunajčanko iz ugledne rodbine; takrat je nevestina sestra skočila dan pred poroko iz tretjega nadstropja, ker je Beera tudi strastno ljubila.

— **Rodbinska drama.** V nekem berlinskem hotelu so našli zastrupljeno neznano rodbino, obstoječo iz očeta, matere in enega otroka.

— **Veliko ponesrečenje** se je razkrilo pri trgovski zbornici v Bresciji. Ponesrečalec je bil bivši predsednik zbornice in poslanec Benedine, ki je nedavno umrl.

Telefonska in brzovajna poročila.

Rusko-japonska vojna.

London 4. marca. V Tokio se je zgodil atentat. V stanovanje ministra zunanjih del in njegovega tajnika so bile vržene dinamitne bombe.

London 4. marca. »Morning-Post« se javlja iz Cifu, da je pri Čemulpu neka japonska oklopna ponesrečila.

London 4. marca. »Times« javlja, da je v Seulu nastalo silno pomanjkanje živil. Vsled tega se zopet upelje redna zveza po parnikih s Sanghajem.

London 4. marca. Japonska cenzura v zvezi z nadzorstvom kabljev je tako vsestranska, da danes zopet ni nikakih poročil z bojišča in se še danes ne ve, kje da se mudi brodovje admirala Togo.

London 4. marca. Japonski minister grof Aoki je odšel v Korejo, da reformira korejsko upravo. Iz tega se vidi, da smatrajo Japonci Korejo že za svojo provincijo.

London 4. marca. 1500 Rusov je prekorajilo reko Tume in zasedlo Hoirai. Rusi so se polastili vseh uradnih poslopij.

London 4. marca. Sueški kanal je pasiralo pet ruskih torpedovk. Tri torpedovke, ki so

v Sredozemskem morju valed viharja mnogo trpele, so hotele v pristan, a to se jim ni dovolilo in tudi premoga niso dobile.

London 4. marca. V Čimampo je prišlo devet japonskih transportnih ladij, ki so tam izkrcale 15.000 mož. To vojaštvo je odšlo v Kjangjang.

Celovec 4. marca. Od nemških sovinstov naščuvani zlikovci so razbili pri celovski filijalki ljubljanske kreditne banke vse steklene napise. Škode je 400 kron. Oblasti se ne ganejo. Nemci groze z atentati.

Dunaj 4. marca. „Wiener Zeitung“ prijavlja zanimiv ukaz naučnega ministrstva zastran telesnih vaj na srednjih šolah.

Praga 4. marca. „Národní Listy“ naznanjajo, da preprečijo Čehi izvolitev delegacije, če vlada ne skliče češkega dež. zbora.

Budimpešta 4. marca. Generalna debata o rekrutnem zakonu je bila danes končana. Domobranski minister Nyiri je v dolgem govoru rotir opozicijo, naj opusti nasprotovanja temu zakonu. Zlasti je poudarjal, da preticeli državi strahovita nevarnost, če do oktobra ne bodo dovoljeni novi rekruti, ker potem bodeta dva letnika popolnoma neizvežbana in tak položaj je za celo državo obupen.

Berolin 4. marca. Flm. grof Waldersee je na smrt obolel.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Dradni kurzi dunaj. borze 3. marca 1904.

Nalobeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.50	99.70
4 1/2% srebrna renta	99.45	99.65
4% avstr. krona renta	99.40	99.70
4% zлата	118.35	118.55
4% ogrska krona	97.00	97.20
4% zлата	118.90	117.10
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100.00	100.00
4% Zadei	100.00	100.00
4% bos. herc. žel. pos. 1902	99.65	100.65
4% češka dež. banka k. o.	100.00	100.10
4% z. o.	100.00	100.20
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.50	101.85
4% pešt. kom. k. o. z	105.40	106.40
4% 10% pr.	101.00	102.00
4% zast. pisma Inerst. hr.	100.00	101.00
4% ogrske cen.	100.00	100.90
dež. hr.	100.00	101.00
4% z pis. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
4% obl. ogr. lokalnih žel.	100.00	101.00
4% obl. češke ind. banke	100.00	101.00
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	98.50
4% prior. dol. žel.	99.50	100.00
3% juž. žel. kup. 1/2% t.	295.10	297.10
4% avst. pos. za žel. p. o.	101.00	101.90

Srečke.	150.50	151.50
Srečke od 1. 1854	150.50	151.50
" " 1860 1/2	256	261
" " 1864	161	163.30
" tizeke	291	301
" zem. kred. I. emisije	283	287
" II.	282	286
" ogr. hip. banke	89	92.50
" srbske a. frs. 100	117.50	118.50
" turške	20.75	21.75
Basilika srečke	453	463
Kreditne	81	85
Inomoške	78	83
Krakovski	87	71
Ljubljanske	51	53
Avst. rud. križa	28.75	29.75
Ogr.	68	71
Rudolfove	77	80.50
Salcburške	500	515
Dunajske kom.		
Dejalice.		
Južne železnice	76.75	77.75
Državne železnice	631.50	632.50
Avst.-ogrsko bančne delnice	1605	1615
Avst. kreditne banke	630	631
Ogrske	737	738
Živnostenske	249	251
Premogokop v Mostu (Brux)	640	649
Alpinske montan	390.50	397.50
Praske št. ind. dr.	1844	1854
Rima-Murányi	452	453
Trbovljske prem. družbe	370	372
Avst. orožne tovr. družbe	442	443
Češke sladkorne družbe	141	145
Valute.		
C. kr. cekin	11.34	11.39
20 franki	19.08	19.10
20 marke	23.48	23.53
Sovereigns	23.98	24.06
Marke	117.87	117.55
Laški bankovci	94.50	94.6
Rubli	253.75	254.75
Dolarji	4.84	5

Zlne cene v Budimpešti.

Dne 3. marca 1904.

Termin.

Pšenica za april	sa 50 kg K 8.63
" okt. 1903	" 50 " 8.46
Rž " april	" 50 " 8.83
Koruzna " maj 1904	" 50 " 8.48
Oves " maj	" 50 " 5.76

Efektiv.

10 vin. ceneje.

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

Umri so v Ljubljani:

Dne 2. marca: Marija Kimovc, posestnica, 58 let, Trnovske ulice št. 9, otrpnenje srca. — Jožef Conta, kovačev sin, 7 mes., Strelške ulice št. 15, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 29. februarja: Martin Pečnikar, hlapec, 64 let, rak. — Ana Košak, kajzarjeva hči, 20 let, jetika in pljučnica.

Dne 1. marca: Antonija Pokorn, slikarjeva žena, 31 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Vilna nad morjem 555.2. Srednji mraz 750.0 mm.

Mac	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Mebo
3	9. sv.	736.0	2.1	sl. jv.ahod	del. jasno
4	7. aj.	735.7	1.2	sl. jv.ahod	oblačno
5	2. pop.	734.8	3.4	sl. jv.ahod	oblačno

Srednja večerajša temperatura: 3.2°
normala: 1.6° Mrazina v 24 urah: 0.0 cm.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 357-24

J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom se sprejme pri 602-2

Oton Homan-u v Radovljici.

Gospica

ki ima veselje do trgovine in je zmožna priučiti se knjigovodstva, se sprejme v c. kr. tobačni glavni zalogi v Radovljici. 597-2

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO

LETNIK XXIX. (1904).

Izbaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h.

Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz vonnega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K'lein-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m svečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipako Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m svečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m svečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m svečer samo ob nedeljah in praznikih in 2.40 v oktobru. — Čas pri in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 3 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kol nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt, s zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Poskusite

pristni rastlinski liker „Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Lastnik: 5-52

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogacarjev trg.

Fotoplastični umetni zavod I. vrste.

V soboto, 5. marca 1904: zadnji dan razstave:

Prvo potovanje po Visoki Tatri in Galiciji.

Od nedelje, 6. marca 1904 do sobote, 12. marca 1904:

I. cikel: Danska (KODANJ) itd.

Prihod ruske carice in siamskega kralja.

Zanimivosti Danske so razdeljene v 3 cikle.

Serija 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

623 ravnateljstvo.

sta najbolj koristni štedilni mili za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerlijskih prodajalnicah.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsakezi slovanske narodne uprave.

Vsa pojma dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Ravnekar se imeli zemljevidi 527-9

rusko-japonskega bojišča v zalogi tiskarne

J. Blasnik nasled. v Ljubljani.

Cena 20 vin. za komad, po pošti 26 vin.

Dobiva se v tiskarni in vseh knjigarnah.

V najem se oddajo takoj: gostilniški prostori z vrtom in salonom.

3 stanovanji, vsako z dvema sobama in pritliklinami.

1 stanovanje s 4 sobami vse to v prej Welserjevi hiši na Tržaški cesti št. 21 (nasproti c. kr. tobačni tovarni).

Več se izve v pisarni odvetnika dr. D. Majarona v Ljubljani (pri justični palači). 563-3

Ustanova za realce.

Pri ljubljanskem mestnem magistratu je izpraznjeno eno mesto cesar Franc Jožefovih ustanov za realce v znesku 100 K na leto.

Do te ustanove imajo pravico v Ljubljano pristojni ali, ko bi takih prosilcev ne bilo, na Kranjskem rojeni revni dijaki, ki obiskujejo c. kr. višjo realko v Ljubljani.

Prošnje za podelitev te ustanove je vlagati opremljene s potrebnimi dokazili do 20. marca letos pri šolskem ravnateljstvu.

Mestni magistrat v Ljubljani dne 20. februarja 1904.

Vabilo k shodu vinorejcev v Mariboru pri Götzu.

6. sušca (začetek ob 9. uri zjutraj)

Govor proti vinski klavzuli.

7. sušca (začetek ob 9. uri zjutraj)

Različni govori o vinoreji.

Oklic.

Podpisani c. kr. notar kot sodni komisar naznanja, da se bo vsled predloga dedičev po dne 23. novembra 1903 v Ljubljani zamrlji gospe Katarini grofici Walderstein s sklepom c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani I., z dne 25. februarja 1904, opr. št. A I 762/3/28, dovoljena prostovoljna sodna dražba v zapuščino imenovane zapustnice spadajočih

premičnin (zlatnine, srebrnine, dragotin, starine, podob, dragocenih okrasov, hišne, sobne in gospodarske oprave, obleke, perila, vozov in konjske oprave, i. t. d.)

dne 9., 10., 11. in 12. marca 1904

v hiši št. 3 v Beethovnovih ulicah v Ljubljani (palača Walderstein) vršila. — Začne se dražba imenovane dneve ob 9. uri zjutraj.

Dražbeni pogoji: Posamezni predmeti se bodo po tozadevnih sodno dognanih cenilnih vrednostih izklicevali in se bodo samo za ali nad izkliceno ceno onemu, ki največ ponudi, domaknili. Največja ponudba se mora takoj po domiku v roke sodnega komisarja v gotovini plačati ter se morajo kupljeni predmeti od kupecv brez odloga odstraniti.

Ako pri dražbi navzoči dediči oziroma njihovi zastopniki sporazumno predlagajo, sme se vsak poljuben predmet ob priliki dražbe in pred domikom iz dražbe izločiti.

V Ljubljani, dne 3. marca 1904.

Dr. Karl Schmidinger c. kr. notar kot sodni komisar.

Išče se komptoarist

ki je več hrvatskega in nemškega jezika ter knjigovodstva. 804-2

Gračinska uprava Hijacintjevo i Pretkovec.

Tvrška M. Rosner & drug v Ljubljani 590-8

išče za svojo pisarno praktikanta

iz dobre hiše. Vstop takoj. Zmožen mora biti slovenskega in nemškega jezika.

Havra v New-York samo 6 dni

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki „Francoske prekomorske družbe“.

Edina direktna in najkrajša črta.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino 236-4

oblastveno potrjena potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani, Dunajska cesta 6 blizu znane gostilne „Pri Figovcu“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.